Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

8 päivänä syyskuuta 2016 *

Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — Päästöoikeuksien yhdenmukaistettu maksutta tapahtuva jako — Päätös 2011/278/EU — Jaon muuttaminen — 24 artiklan 1 kohta — Laitoksen toiminnanharjoittajan ilmoitusvelvollisuus — Soveltamisala

Asiassa C-461/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 3.6.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 28.8.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

E.ON Kraftwerke GmbH

vastaan

Saksan valtio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit A. Arabadjiev, jaoston puheenjohtaja, sekä tuomarit J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) ja C. G. Fernlund,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— E.ON Kraftwerke GmbH, edustajinaan S. Altenschmidt ja A. Sitzer, Rechtsanwälte,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja K. Petersen,

— Euroopan komissio, asiamiehinään E. White ja K. Herrmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1) 24 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat E.ON Kraftwerke GmbH ja Saksan valtio (Saksan liittotasavalta) ja jossa on kyse E.ON Kraftwerken ilmoitusvelvollisuuden laajuudesta päästöoikeuksien maksutta tapahtuvaksi jakamiseksi, kun otetaan huomioon sen erään voimalan toiminnassa tapahtuneet muutokset.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2003/87

3 Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY (EUVL 2009, L 140, s. 63) (jäljempänä direktiivi 2003/87), 7 artiklassa, jonka otsikkona on ”Laitoksia koskevat muutokset”, säädetään seuraavaa:

”Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. – –”

4 Direktiivin 2003/87 10 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vuodesta 2013 huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei myönnetä maksutta 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti. – –”

5 Tämän direktiivin 10 a artiklan, jonka otsikkona on ”Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat yhteisön laajuiset siirtymäsäännökset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 – – päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä. – –”

Päätös 2011/278

6 Päätöksen 2011/278 7 artiklassa, jonka otsikkona on ”Lähtökohtatietojen kerääminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on kerättävä toiminnanharjoittajilta kunkin sellaisen vakiintuneen laitoksen osalta, jolle voidaan jakaa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan nojalla maksutta päästöoikeuksia, mukaan luettuna vain ajoittain toimivat laitokset, erityisesti laitokset, joita pidetään varalla tai valmiudessa, ja laitokset, jotka toimivat kausiluonteisesti, 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavan ja

31 päivänä joulukuuta 2008 päättyvän kauden tai tilanteen mukaan 1 päivänä tammikuuta 2009 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kauden jokaiselta vuodelta kaikki olennaiset tiedot kustakin liitteessä IV mainitusta muuttujasta.

2. Jäsenvaltioiden on kerättävä kutakin laitoksen osaa koskevat tiedot erikseen. Tarvittaessa jäsenvaltiot voivat vaatia toiminnanharjoittajaa toimittamaan lisää tietoja.

– –”

7 Päätöksen 2011/278 10 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on laskettava 7 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen pohjalta joka vuosi kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta vuodesta 2013 alkaen 2–8 kohdan mukaisesti jaettavien päästöoikeuksien määrä.”

8 Päätöksen 2011/278 19–21 artiklassa määritellään ne edellytykset, joilla jäsenvaltiot jakavat päästöoikeuksia, jos kyseessä olevan laitoksen kapasiteetti on laajentunut tai supistunut merkittävästi.

9 Päätöksen 2011/278 24 artiklassa, jonka otsikkona on ”Laitoksen toiminnan muutokset”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä kaikki olennaiset tiedot kaikista suunnitelluista tai toteutuneista muutoksista, jotka kohdistuvat laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon ja toimintaan.

2. Jos laitoksen kapasiteetti, tuotantotaso tai toiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa laitokselle jaettaviin päästöoikeuksiin, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle käyttäen komission laatimaa sähköistä lomaketta kaikki olennaiset tiedot, myös tieto tämän päätöksen mukaisesti määritetystä, kyseiselle laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistetusta alustavasta vuotuisesta kokonaismäärästä, ennen kuin se määrittelee maksutta jaettavien päästöoikeuksien lopullisen vuotuisen kokonaismäärän. Komissio voi hylätä kyseiselle laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistetun alustavan vuotuisen kokonaismäärän.”

Asetus (EU) N:o 601/2012

10 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista 21.6.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 (EUVL 2012, L 181, s. 30) 1 artiklan mukaan tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt direktiivin 2003/87 mukaiselle kasvihuonekaasupäästöjen ja toimintatietojen tarkkailulle ja raportoinnille unionin päästökauppajärjestelmän 1.1.2013 alkavana päästökauppakautena ja sitä seuraavina päästökauppakausina.

11 Asetuksen N:o 601/2012 12 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tarkkailusuunnitelman sisältö ja toimittaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on toimitettava tarkkailusuunnitelma toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi.

Tarkkailusuunnitelman on muodostuttava tietyn laitoksen tai ilma-aluksen käyttäjän tarkkailumenetelmien yksityiskohtaisesta, kattavasta ja avoimesta dokumentaatiosta ja sisällettävä vähintään liitteen I mukaiset tiedot.

– –

2. Kun liitteessä I viitataan menettelyyn, toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on laadittava, dokumentoitava, pantava täytäntöön ja ylläpidettävä tällainen menettely erillään tarkkailusuunnitelmasta.

– –

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia, että laitosten tarkkailusuunnitelmaan sisällytetään muita kohtia, jotka ovat olennaisia – – päätöksen 2011/278/EU 24 artiklan 1 kohdan vaatimusten täyttämiseksi, erityisesti yhteenveto menettelystä, jolla varmistetaan, että

a) toiminnanharjoittaja tarkistaa säännöllisesti, ovatko suunnitellut tai toteutuneet muutokset, jotka kohdistuvat laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon ja toimintaan, kyseisen päätöksen mukaan olennaisia,

b) toiminnanharjoittaja toimittaa a luetelmakohdassa tarkoitetut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä.”

Saksan oikeus

12 Liittovaltion hallitus antoi 26.9.2011 asetuksen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakamisesta päästökauppakaudella 2013-2020 (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020) (BGBl. I, s. 1921; jäljempänä ZuV 2020).

13 ZuV 2020:n 22 §:ssä, jonka otsikkona on ”Laitoksen toiminnan muutokset”, säädetään seuraavaa:

”1) Laitoksen toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki olennaiset tiedot laitoksen kapasiteetin, tuotantotason ja toiminnan suunnitelluista tai tosiasiallisista muutoksista seuraavan vuoden 31 päivään tammikuuta mennessä, ensimmäisen kerran 31.1.2013 mennessä.

2) Edellä 19 §:ssä tarkoitetun olennaisen kapasiteetin pienentämisen tapauksessa laitoksen toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä jakotekijöiden poistettu kapasiteetti ja käyttöön otettu kapasiteetti olennaisen kapasiteetin pienentämisen jälkeen. Edellä 20 §:n 1 momentin mukaisessa toiminnan keskeyttämisen tapauksessa laitoksen toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä toiminnan keskeyttämisen päivämäärä.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 E.ON Kraftwerke on energia-alan yritys, jolla on useita kasvihuonekaasujen päästöoikeuskaupan alaisia voimaloita Saksassa. Se anoi Saksan päästökauppaviranomaiselta (Deutsche Emissionshandelsstelle, jäljempänä DEHSt) Heydenin (Saksa) voimalalle maksutonta lämpöpäästöarvon mukaisten päästöoikeuksien jakoa kolmannelle päästökauppakaudelle (2013–2020).

15 E.ON Kraftwerke ilmoitti 5.9.2013 päivätyllä kirjeellään DEHSt:lle, että vastoin DEHSt:n ZuV 2020:n 22 §:n 1 momentin mukaista vaatimusta se ilmoittaisi tiedot kulloisenkin jakotekijän tuotantotasosta vain silloin, kun ne voivat johtaa jakopäätöksen mukauttamiseen.

16 DEHSt vastasi 24.9.2013 päivätyllä kirjeellään kyseiseen kirjeeseen korostaen, että olennaiset tiedot, jotka ZuV 2020:n 22 §:n 1 momentin mukaisesti vaaditaan ilmoittamaan, eivät rajoitu vain jakopäätöksen muuttamiseen johtaviin tietoihin, vaan niihin kuuluvat kaikki jakopäätöksen perustana oleviin seikkoihin liittyvät tiedot.

17 E.ON Kraftwerke ilmoitti vuoden 2013 ilmoituslomakkeessa tuotantotasoa koskevan otsikon alla tuotantotasonsa nollaksi.

18 Verwaltungsgericht Berliinissä (Berliinin hallintotuomioistuin) 27.11.2013 nostamassaan kanteessa E.ON Kraftwerke vaati pääasiallisesti sen toteamista, ettei sillä ole ZuV 2020:n 22 §:n 1 momentin perusteella velvollisuutta toimittaa kaikkia tietoja, jotka liittyvät laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon tai laitoksen toimintaan, vaan sillä on velvollisuus ilmoittaa ainoastaan sellaiset tiedot, jotka liittyvät muutoksiin, jotka voivat vaikuttaa päästöoikeuksien jakoon. Tällainen on myös komission päätöksen N:o 2011/278 24 artiklan samoin kuin sen ohjeasiakirjan nro 7 sisältö.

19 DEHSt, joka tulkitsee komission säädöksiä toisin, korostaa, että jäsenvaltioiden on määriteltävä jakoa koskevat olennaiset tiedot.

20 Näissä olosuhteissa Verwaltungsgericht Berlin (Berliinin hallintotuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Mitkä tiedot ovat päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja olennaisia tietoja? Onko rajaaminen ymmärrettävä laadullisesti vai määrällisesti, kuuluvatko näihin erityisesti myös sellaiset tiedot laitoksen kapasiteetin, tuotantotason ja toiminnan suunnitelluista tai tosiasiallisista muutoksista, joiden seurauksena ei ole välittömästi päätöksen 2011/278 19–21 artiklassa tarkoitettu jakopäätöksen kumoaminen tai mukauttaminen ja jotka eivät saa aikaan päätöksen 2011/278 24 artiklan 2 kohdan mukaista raportointivelvollisuutta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltiota vaatimasta laitoksen toiminnanharjoittajalta myös sellaisia tietoja laitoksen kapasiteetin, tuotantotason tai toiminnan suunnitelluista tai tosiasiallisista muutoksista, joiden seurauksena ei ole päätöksen 2011/278 19–21 artiklassa tarkoitettu jakopäätöksen kumoaminen tai mukauttaminen?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, pääasiallisesti, onko päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio vaatii unionissa kasvihuonekaasujen päästöoikeuskaupan alaisia yrityksiä, joille jaetaan päästöoikeuksia maksutta, ilmoittamaan tiedot, jotka liittyvät laitoksen kapasiteetin, tuotantotason tai toiminnan kaikkiin suunniteltuihin tai tosiasiallisiin muutoksiin, rajoittamatta tätä vaatimusta ainoastaan sellaisiin tietoihin, jotka vaikuttavat tähän jakoon.

22 Päätöksellä 2011/278 säännellään kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien maksutta tapahtuvaa jakoa direktiivin 2003/87 10 a artiklan mukaisesti.

23 Tältä osin on muistutettava, että direktiivin 2003/87 tarkoituksena on vähentää unionin kasvihuonekaasujen päästöjä sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia niiden vuoden 1990 tasoon verrattuna. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi unionin lainsäätäjä on säätänyt kahdesta mekanismista. Direktiivin 2003/87 9 artiklalla käyttöön otettu ensimmäinen mekanismi muodostuu käytettävissä olevien päästöoikeuksien määrän vähentämisestä lineaarisesti soveltamalla kerrointa 1,74 prosenttia jäsenvaltioiden niiden kansallisia päästöoikeuksien jakosuunnitelmia ajanjaksolla 2008–2012 koskevien komission päätösten mukaisesti jakamien

päästöoikeuksien keskimääräiseen vuotuiseen kokonaismäärään. Toinen mekanismi on päästöoikeuksien huutokauppaaminen, jonka avulla olisi myös voitava vähentää kustannustehokkaasti kasvihuonekaasupäästöjä (tuomio 28.4.2016, Borealis Polyolefine ym., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C 393/14, EU:C:2016:311, 81 kohta).

24 Kun on kyse laitoksista, jotka joillakin teollisuudenaloilla ovat saaneet maksuttomia päästöoikeuksia direktiivin 2003/87 10 a artiklan 11 kohdan mukaisesti, kyseisten päästöoikeuksien määrää vähennetään vähitellen vuodesta 2013 alkaen, jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuonna 2027 (tuomio 28.4.2016, Borealis Polyolefine ym., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 82 kohta).

25 Näiltä osin on niin, että päätöksen 2011/278 7 artiklan mukaisesti on tarkoitus, että jäsenvaltioiden on kerättävä toiminnanharjoittajilta kunkin sellaisen vakiintunen laitoksen osalta, jolle voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta, 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2008 päättyvän kauden tai tilanteen mukaan 1 päivänä tammikuuta 2009 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kauden jokaiselta vuodelta, jonka kuluessa laitos on ollut toiminnassa, kaikki olennaiset tiedot kustakin liitteessä IV mainitusta muuttujasta, joiden perusteella päästöoikeuksien määrä voidaan määrittää.

26 Päätöksen 2011/278 10 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on laskettava 7 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen pohjalta joka vuosi kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta vuodesta 2013 alkaen jaettavien päästöoikeuksien määrä.

27 Kuten päätöksen 2011/278 johdanto-osan 15 perustelukappaleessa todetaan, jäsenvaltioiden pitäisi varmistaa, että toiminnanharjoittajilta kerätyt ja jakotarkoituksiin käytetyt tiedot ovat täydellisiä, johdonmukaisia ja mahdollisimman tarkkoja.

28 Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin vastaamiseksi on aiheellista tutkia mitä ovat ne ”olennaiset” tiedot, joita jäsenvaltioilla on kyseessä olevilta toiminnanharjoittajilta oikeus päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatia.

29 Tältä osin on tärkeää ensinnäkin huomauttaa, että päätöksessä 2011/278 ei suoraan aseteta toiminnanharjoittajille tiedonantovelvollisuutta vaan annetaan jäsenvaltioiden tehtäväksi itse määritellä keinot hankkia toiminnanharjoittajilta riittävän asianmukaisia tietoja kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta.

30 Kyseisten tietojen osalta on niin, että jäsenvaltioiden on päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti huolehdittava siitä, että toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä kaikki olennaiset tiedot kaikista suunnitelluista tai toteutuneista muutoksista, jotka kohdistuvat laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon ja toimintaan.

31 Toiseksi on todettava, että päätöksen 2011/278 24 artiklan 2 kohdassa, jonka tarkoituksena on säännellä jäsenvaltioille asetettua velvollisuutta toimittaa komissiolle olennaiset tiedot, joita se tarvitsee määrittääkseen maksutta jaettavien päästöoikeuksien vuotuisen kokonaismäärän, rajoitetaan tämä velvollisuus koskemaan ainoastaan sellaisia tapauksia, joissa nämä muutokset vaikuttavat laitokselle jaettaviin päästöoikeuksiin.

32 Sitä vastoin päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdassa, joka viittaa kaikkiin tällaisia muutoksia koskeviin olennaisiin tietoihin, ei rajoiteta toiminnanharjoittajille asetettua tiedonantovelvoitetta ainoastaan sellaisiin tapauksiin, joissa sanotut muutokset vaikuttavat maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin.

33 Päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdan tällainen tulkinta on kolmanneksi päätöksen 2011/278 systematiikan ja tavoitteiden mukainen.

34 Päästöoikeuksien jakojärjestelmässä jäsenvaltioiden on, kuten tämän tuomion 26 kohdassa on muistutettu, päätöksen 2011/278 7 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen pohjalta joka vuosi laskettava kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä. Täten ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on arvioida toiminnanharjoittajilta kerättyjen tietojen perusteella, ovatko ne sellaisia, että ne voivat vaikuttaa jaettavien päästöoikeuksien määrään.

35 Direktiivistä 2003/87, erityisesti sen 7 artiklasta, tai päätöksestä 2011/278 ei käy ilmi, että unionin lainsäätäjä olisi aikonut sallia toiminnanharjoittajien valita niitä tietoja, jotka niiden on näiden säännösten nojalla annettava, sillä perusteella, mitä vaikutuksia ne oletettavat niillä olevan päästöoikeuksien jakoon.

36 Kyseisen päätöksen 24 artiklan säännöksistä käy ilmi, että niiden tarkoituksena on ottaa huomioon laitoksen toiminnan muutokset, jotta jäsenvaltiot voivat yhtäältä aluksi määritellä kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrän ja jotta komissio voi toisaalta seuraavaksi vahvistaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien lopullisen vuotuisen kokonaismäärän.

37 Tästä näkökulmasta – ja kuten tämän tuomion 27 kohdassa on todettu – jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajilta kerätyt ja jakotarkoituksiin käytetyt tiedot ovat täydellisiä, johdonmukaisia ja mahdollisimman tarkkoja. Täten jäsenvaltioiden on itse määritettävä, mitä toimivaltaisille viranomaisille olennaisia tietoja toiminnanharjoittajilta on hankittava.

38 Päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus pyydettävien tietojen olennaiseen luonteeseen oikeuttaa jäsenvaltiot vaatimaan, että toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan sellaiset tiedot, joiden perusteella ne voivat objektiivisesti arvioida kyseessä olevan laitoksen toiminnan muutoksia, ja se estää sen, että ne vaativat muita tähän arviointiin liittymättömiä tietoja, kuten tietoja, jotka koskevat erityisesti näiden muutosten syitä tai yleisesti niitä koskevia taloudellisia tai kaupallisia tarpeita, minkä tutkiminen kuuluu kansallisille tuomioistuimille. Sitä vastoin kyseisessä säännöksessä ei vaadita, että näiden tietojen ilmoittaminen rajoitetaan sellaisiin tietoihin, jotka liittyvät muutoksiin, jotka toiminnanharjoittajien mielestä voivat vaikuttaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrään.

39 Komission internetsivuillaan julkaisemassa ”Guidance Document n° 7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 New Entrants and Closures” -nimisessä asiakirjassa esitetyillä selityksillä ei voida kumota tätä toteamusta. Kyseisen asiakirjan sisältämän nimenomaisen maininnan mukaan se ei ole oikeudellisesti sitova eikä heijasta komission virallista kantaa.

40 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että päätöksen 2011/278 24 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio vaatii unionissa kasvihuonekaasujen päästöoikeuskaupan alaisia yrityksiä, joille jaetaan päästöoikeuksia maksutta, ilmoittamaan tiedot, jotka liittyvät laitoksen kapasiteetin, tuotantotason tai toiminnan kaikkiin suunniteltuihin tai tosiasiallisiin muutoksiin, rajoittamatta tätä vaatimusta ainoastaan sellaisiin tietoihin, jotka vaikuttavat tähän jakoon.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 24 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio vaatii Euroopan unionissa kasvihuonekaasujen päästöoikeuskaupan alaisia yrityksiä, joille jaetaan päästöoikeuksia maksutta, ilmoittamaan tiedot, jotka liittyvät laitoksen kapasiteetin, tuotantotason tai toiminnan kaikkiin suunniteltuihin tai tosiasiallisiin muutoksiin, rajoittamatta tätä vaatimusta ainoastaan sellaisiin tietoihin, jotka vaikuttavat tähän jakoon.

Allekirjoitukset